

ζπανε νά θεωρείται ένας άτο τών μεγαλειόντων και σοδαφωτέρους συγγραφείς της έποχής του, νά στράνει μὲ... χάρι τό ένα πόδι και νά προσπαθή νά πάνη μερικούς γύρους, διανα και ή μπαλάρινα!

Καταλαμβάνετε τώρα τό ιστοτέλεσμα της χρονεποικής αυτής έποδης. Στόν τρίτο γύρο, δι Γόλδσμιθ βρέθηκε ξαπλωμένος φαρδύς πλατύς στο πάτωμα!

Η παραξενής αιτές ένας άνθρωπον πού ζδειχνε μὲ τά βιθλία του πόδι άποτέλεση μά ξεχωριστό δάνσα, προσαλούσαν τα σχόλια και την πατάληνη τῶν φύλων του και είρωνικές ή περιφρονητικές κρίσεις έμέρους έκεινων πού δὲν τόν ηξεραν καλά.

—Ο Γόλδσμιθ είνε ένας μεγαλωτέντος... ήλιθος! συνήθισε νά λένη γι' αιτόν στο Βάλτο.

—Διστριχό νά πατέψω πόδι δι άγροκος αιτός άνθρωπος, ξγραψε μόνος του τά βιθλία του! είτε κάτοτε γιά τό Γόλδσμιθ δι Τζέφρεν, ένας ποιητής διάσημος στήν έποχή του, μά ληρωμοτρέμος σήμερα.

Μιά μέρα, ένας Γερμανός καθηγητής, περιστακός άτ' το Λονδίνο, βρέθηκε σ' ένα φιλολογικό κύκλιο, άποτελούμενο άτο τῶν Τζάνουσ, τον Γόλδσμιθ και άλλους συγγραφείς τῆς έποχής. Ο Γόλδσμιθ, θέλοντας νά καταπλήξῃ τῶν ξένων, τού μιλούσε πολλή ώρα με πανδάσιτο στόμα και' έγνωσμα, χωρίς νά λένη τίποτε τό ούσιατσο. Τέλος, ή ίπομονή τού Γερμανού έξαντάνθηκε. Και σταμάτησε άποτελούμενος τών ξάπαστηη φημοσεία τον Γόλδσμιθ με τά προσβλητικά λόγια:

—Δεν άγνετε τῶν κύριο Τζάνουσον νά μάς πή κάτι πά σοδαρο; Ο Γόλδσμιθ ξεινεί άνανδος.

Μά δι Τζάνουσ, θέλοντας νά υπερασπίσῃ τό φύλο του, είτε στό Γερμανό καθηγητή τῶς δὲν ζκανε καλά νά μιλᾶ ξτοι στόν συγγραφέα τον «Εφημερίου». Ο ξένος δὲν είχε διαβάσει τό περίφημο αιτό βιθλίο. Μόλις διαλύθηκε ή συντροφιά, ξέφεγε σ' ένα άγνωσταστόριο και' ξέντησε τό μικροτόρμημα τον Γόλδσμιθ. «Υστερούστοι διό διό μέρες, παρουσιάστηκε στόν συγγραφέα και' άφοι τον ξέντησε ουγκάνη τον φανέρωσε με' ένθυσιασμόν λόγια τῶν θαυμαστού του γιά τήν περιγραφική του δύναμι!

«Αν δὲν ιντερέξει ο Τζάνουσον, δὲν θὰ βρισκόταν άνθρωπος νά ένδιαφερθῇ γιά τήν γηδεία του Γόλδσμιθ, θαν δι θαυμαστόνες αιτός άνθρωπος ξέλεισε έπι τέλους τά μάτια του, γυμνός και' φτωχός, διότις φτωχός πέφασε και' δηλη τον τή ζωή!»

Μά δι Τζάνουσον, πού δὲν έταψε νά άγκατά, νά θωμάζη και' νά συγχωρή τό Γόλδσμιθ γιά διλατά μικρολιπτώματά του, φρόντισε νά ταχι δι φίλοις του σ' ένα μαραμέριο μοήμα στό ίστορικό κομμητήριο τον άβεστου τον Οδεστιμάτερ, έκει δηλαδή πού είτε θαμένοι οι έξοχότεροι άνδρες της Αγγλίας.

Και μετά τό θάνατο τον Γόλδσμιθ, δι μεγαλόκαρδος Τζάνουσον έξαπλουδούσε νά υπερασπίσῃ τή μνήμη τού φύλων του. Δεν έπέτρεπε σε κανένα νά κασολογή μπροστά του τό νεκρό.

Σ' ένα γενιά πού ζδωσε στό σπέτη του δι μεγάλος ζωγράφος Πρίνιολδς, μερικά πόρσωπα έξεφρασθηκαν είρωνικά γιά τά βιθλία και' γιά τήν χαρακτήρα τον Γόλδσμιθ. Τότε δι Τζάνουσον σηράθηκε δροσος και' κατασκύνως άτο τό θυμό του, άποτέλεσμα τούς έκτοις τού νεκρού συγγραφέως τον «Εφημερίου» και' τής «Ιστορίας της Ελλάδος» με τά ξένης λόγια:

—Αν, κύριο, έπερσκετο νά κατηγορήσουν τόν Γόλδσμιθ μονάχα έκεινοι πού θὰ είχαν τή δήκη του εύφυια και' τή δυκή του μεγάλη καρδιά, σάς βεβαιω πόδι δὲν θὰ βρισκότανε μεταξύ σας κανένας κατηγορός του!...

Κόρκωα οι έπικριτα,

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Μεταξύ φίλων:

—Ναι, τήν άγαπεσσα τρελλά τήν «Αννα και' νώμια πώς είχε έπειση τής χάρας. Άλλα χθές τό βράδυ είδα κάτι σ' αιτή, πού μού κατέπισε ότι τόν έρωτά μου!...

— Τί είδες;

— Είδα τό.... μπράτσο ένδος φίλου μον γύρω στή μέση τής!

«Η ίπηρ έτ σια (μπανονιας μέσα στό σαλόνι). — Κυρία, κυρία, δι παταγάλοις ξεμάθε και' λεσι κανινόργια λόγια.

‘Η κυρία (πρός τήν έπισκεπτήρια).—Ακούτε; Ο Ζόδης μον είνε πολύ ξεντνος. Θιμάται και' τήν τελευταία λέξη πού θὰ πή δι σύγχρονος μου.... (Πρός τήν ιπτρέπτηρα). Και τί λειτούργον δι παταγάλοις μας;

‘Η ίπηρ έτ σια.... Λέτε.... «Βουνάσου πειά, γηρά καφαράξα β.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Από μά ειδική στατιστική έφεντα πού ζκανε μά μεγάλη γεωμανική έφημερίδα, άποδεικνύεται, δι οι πά πολιτηρωτά και' οι πο γρήγορει στήν έξοφλησι ίδνη λογαριασμών τους, ατ' διετης τής κατηγορίες τῶν άνθρωπων, είνε κατά σειράν οι ίπταληρια. Τραπέζην, οι δημόσιοι ιπάλληλοι, οι δάσκαλοι, οι λογισταί έτωρειν και' οι διπληγόροι.

— Ανιψήθως δέ, κασοπήρωται είνε κατά σειράν οι.., κληροκοί, οι εισοδηματικοί πού ζέχουν άποδημήση ίδνη τή διοίκησης τους, οι άποστολοι άξιωματού τον σπρατων και' τον ναυτικού.

— Οι πά κασοπήρωται άπτη ήλιος, είνε οι τιτλούχοι, κόμητες δηλαδή, μαρκήσιοι, βαρδώνοι, κλπ.

— Το Ταχινόδειο τον Λονδίνον, κατά τή διάρκεια του περασμένου έτους, μετεβίβασε ένωφ 6.540.000.000 γράμματα, 158.000.000 δεμάτα, 48.000.000 τηλέγραφηματα και' έποχηγήσεις 4.620.000 ίδνεις έγκαταστάσεων φαρισφόνων.

— Τό ίπτειρεπο δέντρο τής ίδνης είνε πά την περιφέρων.

— Από ίπτειρεπος παρατηρήσεις τήν ειδικών, ζέχει άποδεικνύεται ίδνη τά ταχινόδειμά περιστέρια στήν έποχη μας δέν είνε πειά τόσο γρήγορα, όπο ήσον πορ εινοσιασίας.

— Τό πά ίπτειρεπο δέντρο τής ίδνης είνε μά βελανιδιά πά την βιθητετα στό περίφημο δάσος, τής Γιουσάπια. Νάπταινε Πάρος τής Αιμερικής, Ή βελανιδιά αιτή είνε, ώς έποληρετατα, ίμιας 3.800 ίδνων! Η διάμετρος δέ τον κομού τής πτάνει τά έπτειρεπο μέτρα.

— Σέ μά σηηιάτη τής Άλασκας βρέθηκαν τελεταία άπτη μάργαλόντων πολυάριθμα εγίστας άπτη έλειφαντόδοντο, τά ίδνοια έχορημεναν ίλλοτε γιά την προφιλάσσων τά μάτια απτ τον ίδνιο και' τό χιόνι, στερεούμενα πάνω απτ τά φρέδα.

— Οι πάλωντολόγοι ίπτειρον και' τά εγίστας αιτά έχονται κατασκευαστεί έδω και' κιλάδες χρόνια.

— Σήμεραν τελευταία είγναν τελευταία είδικά περάματα, τά ίδνοια απτείρουν δέντρο την πετροχάρινον μπορει νά κορημένη, είτε σπερό, ώς ήπασα τά φτων, μέθαμψαν άποτελεσμα.

— Σήμεραν της Διπτής Αιγαίης κατεστηφή πρό δίληγον καιρού μά δίληγη πάνης απτόδει... τά ποντίκια.

— Μηριάδες ποτεκάνην έναπηγανε μά μέρα έκει ξαφνικά και' άρχη κατεπέργαν πρώτα τά σπαρτά τῶν κωφαϊδων, μπήκαν κατάτονταν σήμεραν.

— Οι κάποιοι έπρατήσαν πανικόβλητοι είς φηγήν, άφινοντας τά άναρθίματα ποτείκα πά τά κατασκευαστείας τους.

— Σήμεραν ίπτειρος ίπτειρος ίματα πομάδα, γιά νά στρένονται και' νά κολλούν δι πάλληρη σεγίστας άπτη έλειφαντόδοντο, τά ίδνοια κορημένη, είτε σπάνητη τεχαλόνων μπραγνατίστην.

— Πλέτει κανές πάπω τά μάλλινα το μέ μά λοσίδην βαρεία και' έπειτα τά ίλλειρε μέ τήν πομάδα αιτή.

— Οι Αιγαίκανακός Έριθρος Σταυρός ίμωραίσε πά περασμένο έτος βασικερέα δροζάνη σέ δεκατηνά καταπούματα, τής διάφορες χώρες τής ένθηλιον και' πρό πάντων σήμεραν ήνωμένες Ποιλίτειες και' στήν Κίνα.

— Η περιουσιαλόγη τῶν οπωριάδων τον Λονδίνον στοχίζει στή Δημοκρατία ής άγνωστης ποτεινόδησης έποιματα ήνα καποιούματο ίλλειρες έποιματα δηπαρτήσεις.

— Ας πηγαδιωθεί, δέντρο τά σκοντιάδια μάργινας τον Λονδίνον, φτάνονταν γιά νά σκεπάσουν τον παγκατασία στρέμματα γήζ. σέ ένφρος τεσσάρων μέτρων!

— Ο περιφήμως κυνηγός Φοράγκ Όνγρετε έσοπτωσε τελευταίως τής πούρεις 450—500 ιπά πολιτικά.

— Η άρκοσσδες ξυρίζουν συνήθως 600 κιλά.

— Τό βαριότερο ίπτο τον κύριουν είνε ή φάλαινα. Υστερούσαν δέξιαντας δι ιπτατόρων και' οι γρίνερεα.

— Ο άρκοσσδες δέξιαντας ξυρίζει πεντέμιση τόνων. Ο ίπτοπόταμος και' δι οινόκερο άπτο δύντων δέ ιασθενάς.

— Η παιηλοτάραδιλας ξυγίζει μάλις ένταντον.

